

587

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 3 listopada 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach w postępowaniu, wiążącym się z rejestrem praw rzeczowych na pojazdach mechanicznych.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 28 kwietnia 1938 r. o rejestrowych prawach rzeczowych na pojazdach mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 302) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 kwietnia 1938 r. o rejestrowych prawach rzeczowych na pojazdach mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 302).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym z dodatkiem „rozp.” oznaczają paragrafy rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 września 1938 r. o rejestrze praw rzeczowych na pojazdach mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 586).

(3) Skrót „rejestr” oznacza rejestr praw rzeczowych na pojazdach mechanicznych (art. 17).

§ 2. (1) Zgłoszenie, którego celem jest wpis rejestrowego prawa rzeczowego (art. 2) do rejestru na podstawie umowy sprzedaży (art. 28) lub umowy zastawniczej (art. 31), podlega opłacie stempłowej w wysokości 0,5% od sumy wierzytelności, która ma być zabezpieczona rejestrowym prawem rzeczowym.

(2) Zgłoszenie celem wpisu przelewu uprawnień z tytułu rejestrowego prawa rzeczowego (art. 6) podlega opłacie stempłowej w wysokości 0,25% od sumy przelanej jednocześnie wierzytelności, zabezpieczonej rejestrowym prawem rzeczowym.

(3) Opłata przewidziana w ust. (1) bądź (2) nie może wynosić mniej niż 5 zł.

(4) Od załączników do zgłoszenia, wymienionego w ust. (1) bądź (2), oraz od wniesionych wraz z takim zgłoszeniem dalszych egzemplarzy bądź odpisów zgłoszenia opłata nie należy się.

(5) Podania wnoszone do władzy rejestrowej (§ 2 rozp.), dotyczące rejestru, nie wymienione w ust. (1) i (2), podlegają opłacie stempłowej według zasad art. 145 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404); należy zatem uiścić:

a) w każdym przypadku 5 zł, b) po 50 gr od każdego załącznika, jako też od każdego dalszego egzemplarza lub odpisu podania, złożonych wraz z podaniem.

(6) Wymienione w § 24 rozp. podania, zawierające zgłoszenie zmiany danych wpisanych do rejestru, są wolne od opłaty stempłowej.

§ 3. Do opłat stempłowych przewidzianych w § 2 stosuje się art. 140, 143, 144, 148

ust. (2), art. 150 — 153 ustawy o opłatach stempłowych oraz §§ 175, 176, 178, 181, 182 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 842). Do podań, wymienionych w § 2 ust. (5), stosuje się nadto art. 148 ust. (1) ustawy o opłatach stempłowych.

§ 4. (1) Jeżeli zgłoszenie, wymienione w § 2 ust. (1) bądź (2), zostało załatwione odmownie, a kwota uiszczona tytułem opłaty stempłowej (§ 2 ust. (1) bądź (2)) wraz z dodatkiem 10% (§ 9) wynosi więcej niż 5 zł 50 gr, to władza rejestrowa wydaje z urzędu osobie, która wniosła zgłoszenie, zaświadczenie ułożone według następującego schematu:

„NN (co do osób fizycznych określenie zawodu) zamieszkały (mający siedzibę) w ul. uiścił opłatę stempłową wraz z dodatkiem 10% od zgłoszenia w przedmiocie wpisu rejestrowego prawa rzeczowego. Zgłoszenie zostało załatwione odmownie. Opłata została uiszczona znaczkami stempłowymi wartości nominalnej zł gr (w Kasie Urzędu Opłat Stempłowych — Urzędu Skarbowego — w w dniu, poz. dziennika w kwocie zł gr). Zgodnie z § 4 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 587) powstała nadpłata w kwocie zł gr”.

(2) Celem ustalenia nadpłaty, która ma być wymieniona w zdaniu ostatnim zaświadczenia, należy od kwoty, która została uiszczona tytułem opłaty wraz z dodatkiem 10%, odliczyć 5 zł 50 gr.

Jeżeli np. celem uiszczenia opłaty naklejono na podaniu znaczki stempłowe wartości nominalnej 100 zł (za które zapłacono — z uwzględnieniem dodatku 10% — 110 zł), bądź jeżeli uiszczono gotówką w kasie urzędu skarbowego 110 zł (z czego przypada na opłatę stempłową 100 zł, a na dodatek 10% — 10 zł), to należy jako nadpłatę wymienić 104 zł 50 gr, tj. różnicę między 110 zł a 5 zł 50 gr.

(3) Zaświadczenie, wymienione w ust. (1) i (2), jest wolne od opłaty stempłowej (art. 160 pkt 1 ustawy o opłatach stempłowych w związku z art. 142 pkt 8 teże ustawy).

(4) W aktach władzy rejestrowej powinny znajdować się: referat wydane zaświadczenia, oraz dowód doręczenia. Na zgłoszeniu, jeżeli opłatę uiszczono znaczkami stempłowymi, bądź na załączonym do zgłoszenia pokwitowaniu ka-

sy urzędu opłat stemplowych (urzędu skarbowego), należy umieścić adnotację w brzmieniu następującym: „W dniu 19 . . . wydano zaświadczenie o nadpłacie wynoszącej zł gr.”

§ 5. (1) Urząd opłat stemplowych bądź urząd skarbowy — na wniosek pisemny, do którego jest załączone zaświadczenie o nadpłacie (§ 4), zarządzi zaliczenie nadpłaty na poczet innych danin publicznych, należnych od osoby wymienionej w zaświadczeniu, bądź — w braku innych należności — wypłacenie gotówką. Jeżeli opłata stemplowa została uiszczona znaczkami stemplowymi, to do powzięcia decyzji określonej w zdaniu poprzedzającym, jest właściwy każdy urząd opłat stemplowych oraz każdy urząd skarbowy, któremu jest poruczony wymiar opłat stemplowych. W razie uiszczenia gotówką jest właściwy urząd opłat stemplowych (urząd skarbowy), w którego kasie opłata stemplowa została uiszczona.

(2) Zaliczenie na poczet innych danin publicznych bądź wypłacenie gotówką nie nastąpią w razie przedstawienia wniosku po upływie roku od doręczenia zaświadczenia o nadpłacie.

(3) Urząd opłat stemplowych (urząd skarbowy), jeżeli jest zdania, że nadpłata została w zaświadczeniu o nadpłacie podana w kwocie wyższej niż wypada w myśl § 4 ust. (2), przedstawia sprawę przełożonej izbie skarbowej, która rozstrzyga ostatecznie.

(4) Jeżeli osoba, wymieniona w zaświadczeniu o nadpłacie, żąda we wniosku pisemnym (ust. (1)) ustalenia nadpłaty w kwocie wyższej niż wymieniona w zaświadczeniu o nadpłacie, urząd opłat stemplowych (urząd skarbowy) przedstawia sprawę przełożonej izbie skarbowej, która rozstrzyga ostatecznie.

(5) Wniosek pisemny (ust. (1)) jest wolny od opłaty stemplowej (art. 142 pkt 8 ustawy o opłatach stemplowych).

§ 6. Uwierzytelnienie odpisu przez władzę rejestrową (art. 20 ust. (2)) podlega w myśl art. 157 ustawy o opłatach stemplowych opłacie stemplowej:

- a) w wysokości 2 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej, jeżeli władza rejestrowa odpis sporządziła i poświadczyła;
- b) w wysokości 1 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej w razie uwierzytelnienia odpisu sporządzonego przez stronę.

§ 7. Wypis z rejestru podlega w myśl art. 157 ust. (1) (zdanie drugie) ustawy o opłatach stemplowych opłacie w wysokości 2 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej.

§ 8. Zaświadczenie władzy rejestrowej, że pojazd nie jest obciążony rejestrowym prawem rzeczowym, podlega opłacie stemplowej w wysokości 10 zł.

§ 9. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 155) opłaty stemplowe, wymienione w §§ 2 oraz 6—8, mają być uiszczone z dodatkiem 10%.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Ulrych*

588

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 października 1938 r.

o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617), zarządzam co następuje:

§ 1. W cenniku załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 978) wprowadza się zmiany następujące:

w punkcie I 2b) 2) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami Ministra Skarbu: z dnia 17 lu-

tego 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 132), z dnia 21 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 71), z dnia 6 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 586), z dnia 3 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 164), z dnia 27 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 502), z dnia 22 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 1, poz. 7) i z dnia 9 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 464) po wyrazie „Dames” dodaje się przecinek i wyraz „Korale” oraz po wyrazie „Lot” dodaje się przecinek i wyrazy „Płaskie Extra”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*